

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.071 van 28 februari 2002
in de zaak A. 70.135/XII-2138.**

In zake : de NV LABORATORIUM VAN VOOREN,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. VASTERSAVENDTS,
kantoor houdende te ASSE,
Steenweg 3

tegen :

de NV AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Laboratorium Van Vooren op 1 augustus 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 mei 1996 van de verwerende partij waarbij de verzoekende partij niet geselecteerd werd voor deelname aan de beperkte aanbesteding voor het uitvoeren van continue debietmetingen en de rapportering ervan;

Gelet op het arrest nr. 100.091 van 23 oktober 2001 waarbij de debatten worden heropend en de zaak opnieuw wordt opgeroepen op de terechtzitting van 13 november 2001, waarop de zaak voor nadere behandeling wordt gesteld op 11 december 2001;

Gezien de memorie en de nota na heropening der debatten van de verwerende partij;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. Vastersavendts, die loco advocaat A. Vastersavendts verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat P. Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Raad van State met zijn voormeld arrest nr. 100.091 de debatten heeft heropend teneinde de partijen in de mogelijkheid te stellen meer gegevens te verstrekken, dienstig om uitspraak te doen over een exceptie van de verwerende partij; dat in die exceptie wordt betoogd dat de bestreden beslissing van de verwerende partij niet geldig voor de Raad van State kan worden aangevochten en het verzoekschrift bijgevolg niet ontvankelijk is, aangezien zij geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende, zoals reeds in het arrest nr.100.091 is gesteld, dat luidens artikel 14, § 1, van de voornoemde gecoördineerde wetten, de Raad van State enkel kennis mag nemen van beroepen tot nietigverklaring van onder meer de akten en reglementen van “administratieve overheden” en dat bij arrest nr. 93.289 van 13 februari 2001 van de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State, met betrekking tot vrije onderwijsinstellingen, is gewezen dat, indien privé-personen een rechtspersoon oprichten, de werkwijze ervan regelen en in voorkomend geval kunnen beslissen deze af te schaffen, een dergelijke rechtspersoon die met de overheid geen organiek verband heeft, geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14, § 1, van de voornoemde gecoördineerde wetten;

Overwegende dat te dezen, rekening houdend met de voorgelegde stukken, de Raad van State vaststelt dat de al dan niet als administratieve overheid te kwalificeren verwerende partij is opgericht bij notariële akte van 25 april 1990, bekendgemaakt bij uittrekstel in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 19 mei 1990, onder de privaatrechtelijke rechtsvorm van de naamloze vennootschap met als naam “Aquafin” door, eensdeels, de naamloze vennootschap “Vlaamse Milieuholding” en, anderdeels, de naamloze vennootschap “Seed Money en Startersfonds Gimv”; dat deze beide vennootschappen zijn opgericht door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen [GIMV], de eerste op 18 januari 1990, de tweede op 27 december 1989; dat noch uit hun statuten bij hun oprichting of uit wijzigende akten kan worden afgeleid en overigens ook nergens

door partijen wordt beweerd, dat zij, althans op het ogenblik dat zij de verwerende partij hebben opgericht, niet als privé-personen zouden mogen worden aangemerkt; dat alvast niet blijkt uit de voormelde akten dat zij, die in wezen als financiële houdstermaatschappijen zijn opgericht, beslissingen zouden kunnen nemen die derden kunnen binden en op die wijze zelf in aanmerking zouden kunnen komen voor een kwalificatie als administratieve overheid; dat hetgeen voorafgaat het besluit wettigt dat de verwerende partij een privaatrechtelijk rechtspersoon is die is opgericht door privé-personen en dus met de overheid geen organieke band heeft; dat zulks reeds volstaat om, analoog met hetgeen is aangenomen in het voormelde arrest nr. 93.289, de verwerende partij de hoedanigheid van administratieve overheid te ontzeggen;

Overwegende dat te dezen die conclusie nog wordt versterkt door de wettelijke en decretale context waarbinnen de voormelde vennootschappen functioneerden op het ogenblik dat zij de verwerende partij hebben opgericht; dat immers vooreerst de beide oprichtende vennootschappen zelf zijn opgericht als dochtermaatschappijen van de GIMV; dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 2 april 1962 tot oprichting van een nationale investeringsmaatschappij en van erkende gewestelijke investeringsmaatschappijen en haar wijzigende wetten blijkt dat de wetgever niet de bedoeling had van de GIMV en de vennootschappen waarin zij participaties heeft, administratieve overheden te maken [zie onder meer Parl. St., Senaat, 1975-76, nr. 766/1, 7 en 10, Memorie van Toelichting en nr. 766/2, 6, Verslag; Parl. St. Senaat, 1977-78, nr. 415/2, 188, Verslag]; dat voorts, zoals de verwerende partij reeds betoogde in haar memorie van antwoord, uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van de Vlaamse Raad van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, blijkt dat de decreetgever juist beoogde taken betreffende de waterzuivering voortaan op te dragen aan een vennootschap met een privaatrechtelijk karakter, zulks gelet op de minder goede ervaring met administratieve overheden in het verleden [Toelichting van de bevoegde gemeenschapsminister, Parl. St., Vl. R., 1989-90, nr. 395/9, 78 e.v.]; dat daartoe bij artikel 58 van dat decreet, door wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd afgeschaft [nieuw artikel 32 decies, § 2] en de uitvoering van de bedoelde taken betreffende de waterzuivering werd “toevertrouwd aan een vennootschap die de rechtsvorm heeft van een naamloze vennootschap en opgericht is door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen of een dochtermaatschappij hiervan” [nieuw artikel 32 septies, § 1];

Overwegende dat aan hetgeen hierboven is vastgesteld geen afbreuk wordt gedaan door hetgeen de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord betoogt; dat zij daarin uit een aantal gegevens poogt af te leiden dat de verwerende partij wel een administratieve overheid is; dat zij daartoe verwijst naar rechtspraak van de Raad van State waarbij een naamloze vennootschap reeds als dusdanig is aangemerkt, naar het feit dat de NV Vlaamse Milieuholding een dochtermaatschappij is van de GIMV, die zelf volgens de verzoekende partij een administratieve overheid is, naar de taken van openbaar nut, toevertrouwd aan de verwerende partij, ook door middel van een overeenkomst tussen de verwerende partij en het Vlaamse Gewest, naar de bevoegdheden van de verwerende partij om eigendommen te betreden en daarop werken uit te voeren, naar de financiering van de verwerende partij door het Vlaamse Gewest en de daarmee gepaard gaande controlebevoegdheid; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie nog aanvullend stelt dat een vennootschap die zoals de verwerende partij zelf de “middelen aanduidt en de wijze bepaalt waarmee en waarop de haar opgedragen taken worden uitgevoerd” aldus noodzakelijkerwijze deelneemt aan het bestuur, dat de oprichting van de verwerende partij en het voormelde decreet van 12 december 1990 beide op initiatief van de overheid tot stand zijn gekomen en daartussen een zeer nauwe band aanwijsbaar is, dat de overheid de vergoeding vaststelt voor de taken van de verwerende partij, dat deze aan de regelgeving inzake de overheidsopdrachten is onderworpen, dat zij beslissingen kan nemen die derden binden, dat zij over een monopolie beschikt en in de nieuwe overeenkomst van 10 november 1993 tussen de verwerende partij en het Vlaamse Gewest uitdrukkelijk wordt erkend dat eerstgenoemde een publiekrechtelijke instelling is;

Overwegende, in zoverre de verzoekende partij het heeft over de oprichting van de verwerende partij, dat de verwerende partij haar oorsprong niet vindt in decretale bepalingen, maar reeds was opgericht bij de voormelde akte van 25 april 1990 en dienvolgens voordat het decreet van 12 december 1990 zelfs maar was aangenomen; dat op de overige onderdelen van het betoog van de verzoekende partij niet nader moet worden ingegaan, nu de Raad van State hoger heeft vastgesteld dat te dezen de door hem vereiste organieke band tussen de verwerende partij en de overheid ontbreekt en het niet in de wil van de wetgever of decreetgever lag dat het anders had moeten zijn;

Overwegende uit hetgeen voorafgaat volgt dat de exceptie gegrond is; dat de verwerende partij te dezen niet kan worden aangemerkt als de in artikel 14,

§ 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bedoelde administratieve overheid; dat het aldus de Raad van State niet toekomt van de vordering tot nietigverklaring kennis te nemen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.